

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 456/2022
06.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јулија Јовановић, адвокат из ..., против туженог „Трајал корпорација“ АД Крушевац, чији је пуномоћник Боривоје Лачњевац, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1400/21 од 05.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 06.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1400/21 од 05.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 98/20 од 04.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број ... од ...2017. године и да се обавезе тужени да је врати на рад. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да тужном накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1400/21 од 05.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбије као неоснована.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку- ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Без утицаја су ревизијски наводи да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, с обзиром на то да је другостепени суд одлучивао на основу чињеничног стања утврђеног у првостепеном поступку, а битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачка 2. тог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиле је била запослена код туженог по основу уговора о раду закљученог 30.12.1986. године и анекса уговора о раду од 31.03.2015. године којим је распоређена на послове ... у погону ... све до 07.04.2017. године, када јој је решењем туженог број ... од ...2017. године, престао радни однос као технолошком вишку због престанка потребе за обављањем послова на које је распоређена услед економских и организационих промена. Тужени је дана 20.02.2017. године донео Правилник о организацији и систематизацији послова, истог дана га је објавио на огласној табли, а ступио је на снагу 01.03.2017. године. Овим Правилником укинута је радно место тужиле. Одбор директора туженог је 13.03.2017. године, утврдио Предлог програма решавања вишка запослених који је усвојен 24.03.2017. године, достављен Националној служби за запошљавање и Самосталном синдикату, који су се изјаснили. Тужиле је по основу престанка радног односа као технолошком вишку исплаћена отпремнина. У погону ... поред тужиле радила је још једна запослена којој је престао радни однос јер је наведени погон престао да постоји. Решење о отказу уговора о раду од ...2017. године, потписао је заменик генералног директора туженог ББ на основу писменог пуномоћја генералног директора туженог ВВ од 03.04.2017. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, одбили тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, као и захтев за реинтеграцију тужиле.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ...95/18), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Испитујући законитост решења о отказу уговора о раду, правилно су нижестепени судови закључили да је настао отказни разлог из цитиране одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Тужени је у судском поступку, достављањем Правилника о систематизацији и организацији послова од 20.02.2017. године са организационом шемом, Одлуке о утврђивању програма вишка запослених у поступку приватизације за 2015, 2016. и 2017. годину са организационом шемом, Предлога програма за решавања вишка запослених из марта 2017. године и доказа да је исти достављен Националној служби за запошљавање и организацији Самосталног синдиката „Трајал корпорација“ а.д. Крушевац, доказао да је престанак радног односа

тужиље последица економских и организационих промена код послодавца услед којих је дошло не само до укидања радног места на којем је тужиља радила, већ и до укидања целе организационе целине- Погона ..., као и више других радних места, односно до смањења броја запослених код туженог, због чега је од 47 смањен број на 35 запослених. У Погону ..., поред тужиље радила је још једна запослена и обема је престао радни однос због укидања целог погона, а тужени је пре доношења решења које је предмет спора донео Правилник о организацији и систематизацији послова којим је радно место тужиље укинато и Програм решавања вишка запослених, на који су се изјаснили Национална служба за запошљавање и Самостални синдикат. Тужени као послодавац, није имао могућности да тужиљу премести на друге послове. Решење које је предмет спора је потписало овлашћено лице, тужиљи је исплаћена отпремнина, па је тужени у погледу отказа уговора о раду, применом одредаба чланова 179. став 5. тачка 1. Закона о раду у свему поступио у складу са одредбама чл. 153-160. истог Закона.

Неосновани су и наводи у ревизији тужиље да је решење које је предмет спора потписало неовлашћено лице, с обзиром да се у списима предмета налази пуномоћје од 03.04.2017. године, којим је генерални директор туженог овластио заменика генералног директора да у његово име, а за рачун послодавца може потписивати решења о отказу уговора о раду, споразуме о регулисању међусобних права и обавеза за запослене који су утврђени као вишак запослених по Програму решавања вишка запослених од 24.03.2017. године.

Имајући у виду да је тужиљи уговор о раду законито отказан неоснован је њен захтев за реинтеграцију у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић